

„Vzít nohy na ramena“ má v Kocelovicích svůj specifický význam

Děje se to tu každý podzim a míří se na Hornosín.

Kocelovice- „Vzít nohy na ramena“ může přinášet často i užitek. Přijde na to, proč to člověk dělá. Například v obci Kocelovice na Blatensku se tak se závěrem září děje hromadně a stala se z toho již tradice. „Nohy na ramena“ tu pravidelně berou desítky borců obého pohlaví a všech věkových kategorií. A to i zdaleka. Tak dobrou pověst si běžecký závod Kocelovice- Hornosín- Kocelovice o výměře 6, 7 kilometru za třináct let svého konání vydobyl. Tady se „nohy na ramenu“ bohatě vyplatí, ba vyváží cennými kovy. Není to ovšem žádná „procházka růžovým sadem“ – stoupák do Hornosína dokáže pěkně potrápít i elitního sportovce.

Pro kocelovické závody v běhu je příznivé pěkné počasí. Za celou jeho historii přišlo jen jednou a ani to lehkonohe nadšence od účasti neodradilo. Letošek nebyl v tomto ohledu výjimkou. Klimatické podmínky téměř ideální. „V závěrečné části foukal vítr do zad, což se projevilo na rychlejších časech většiny závodníků,“ informoval Martin Holan, jeden z hlavních pořadatelů superakce. I on sám se postavil na startovní čáru, jako ostatně při většině ročníků: „Ale spokojen jsem letos s po-

daným výkonem rozhodně nebyl. Trápily mě žaludeční potíže, vůbec mi to nesedlo. Nicméně já přehnané ambice rozhodně nemám, běhám hlavně pro radost,“ svěřuje se sympaták, který s nápadem pořádat v Kocelovicích tuhle akci přišel. Zdůrazňuje ovšem, že za celou organizaci stojí samozřejmě stmelovaný kolektiv fandů tohoto sportu: „Perfektní je spolupráce

s místním obecním úřadem a panem starostou jako takovým. Bez téhle záštity bychom to na téhle úrovni nemohli držet. Významnou oporou vždycky byla Štěpánka Vonášková, která by za jakýkoliv sport dýchala a táhne to v Kocelovicích spoustu let,“ neskrblí chválou a uznáním Martin Holan.

On sám prý dříve běhal intenzivně a hlavně pravidelně. To prý s ohledem na všechny současné povinnosti už nejde: „Není bohužel

čas trénovat. Nohy rozkmitám jen na závodech samých- letos jsem kromě Kocelovic dal ještě Hudčice a Běchovice. Zkousím taky jiné sporty- otužilecké plavání, trochu cyklistiku a běžky.“ Jeho snem je, aby se na kocelovických přeborech v běhu sešla padesátka závodníků: „Zatím se to většinou drží okolo čtyřicítky. Prozatímni rekord dělá čtyřicet devět, takže moc nechybělo a měli jsme splněno,“ usmívá se pohodář každým coulem.

Letos vyběhlo na trať 38 vytrvalců. Hlavním vítězem se stal Erik Svoboda / PK vytrvalci RB / časem 24: 40. Mezi ženami triumfovala Jitka Dušková / TT Tábor / časem 27: 55. Největší obsazení měla kategorie muži 40- 49 let, vyrovnaně obsazené byly pak téměř všechny kategorie. Závod dokončili všichni borci. Nejlépe z domácích se umístil Jan Vetešník na celkovém 14. místě s časem 28: 45 / kategorie M0, muži do 19 let /, zlatý přeborník své kategorie.

Závod v Kocelovicích opětovně nasadil laťku hodně vysoko. Jistě tomu tak bude i v budoucnosti. Protože tam, kde stojí v popředí nadšení, elán a píle, se dobrému dílu vždycky daří. Lhostejno, zda ve sportu nebo jiném odvětví. (Bez jazykové úpravy).

Vladimír Šavřda

Noví „bijci“ na nohejbale v Chobotě

Chobot - Rovnou hned tři nové soutěžní týmy ukázaly, co umí, na tradičním nohejbalovém turnaji v malé vsi Chobot na Blatensku. „Byli jsme pochopitelně velmi rádi za „čerstvý vítr“, který zavál nad naším hřištěm,“ nechal se slyšet v této souvislosti šéf akce vysoké úrovně a zároveň místní starosta Miloš Kadlec, co patří zároveň mezi nejlepší nohejbalisty na okresním žebříčku. A sama obec Chobot je odnepaměti „líhni“ skvělých talentů s hromovou nohou i ocelovým lebem.

Přítomní diváci si i tentokrát mohli vychutnat silně vyrovnané výměny, prospikované úžasnou technikou a obětavými zákroky. Žádný tým nechtěl nechat svou kůži lacino, o každý bod se bojovalo s urputností husitských válečníků. Pořadatelům a hráčům vyšlo vstříc také počasí. „Nebylo žádné horko a taky nepršelo. Úplně ideální stav. I časově se to zvládlo super- začali jsme v devět a poslední míč dopadl do hřiště úderem šestnácté hodiny. Nejdůležitější ovšem bylo, že turnaj nepokazilo žádné zranění nebo úraz,“ konstatoval Miloš Kadlec.

Podle jeho dalších slov se tu v Chobotě sešla dobrá nohejbalová parta. „Výdrž nohejbalisty neopustila ani po utkání a až do půl druhé ráno následujícího dne jsme se královsky bavili za doprovodu tří kytar,“ poukázal Miloš Kadlec i na kulturní vyžití osazenstva. Jak k dílu, tak k jídlu. „Všichni hráči si určitě k snědku zasloužili to nejvyšší. A určitě nemohli být zklamáni. Servirovaly se třemošinské klobásky z udirny a nakládaná krkovice na grilu,“ představil dodatečně menu pro hladové sportovce Miloš Kadlec.

Celkem se tentokrát v Chobotě utkalo deset týmů. O nikom nebylo možno říci, že prohrál. Všichni udělali nohejbalu čest. Ti, co - diplomaticky uvedeno- nevyhráli a stali se prvními od konce, patřili zrovna k nováčkům. „Sympatická sestava. Pojmenovali se „Bimbáci“. Šlo o tři bratry z Dolních Bečkovic, kteří prý mají moc rádi maso,“ usmívá se ředitel turnaje.

O schůdek výše se umístili nohejbalisté z Myštic. Osmý stupeň zůstal vyhrazen každoročnímu účastníkovi- borcům z Březnice s krycím názvem „Břízky“. Do šťastné sedmičky se prosmečovaly opět

nové tváře- „Amatéri“- trio mladých kluků z Plzeňska. Šestka patřila borcům z Kasejovic, pětka domácímu Chobotu B / mladší sestava /. Až na nepopulární bramborovou medaili to dotáhlo těleso „Polabáci“ z Dolních Bečkovic, co tu měli taktéž premiéru. Pak už následovaly drahé kovy. Chobot A bral bronz, ve stříbrné lázni se koupala Blatná, šampus nakonec bouchli přeborníci ze Zahorčic.

Velké poděkování za přípravu obou hřišť mezi jednotlivými zápasy patří Technickým službám z Třebovic u Ostravy. „Byli to čiperní chlapi Jarek a Rost'a, kteří přijeli do naší vesnice na strojích značky JAWA,“ hraje si na reklamního dohazovače Miloš Kadlec. Poděkování patří i všem obyvatelům Chobota, kteří se do organizace zapojili zcela nezištně.

Chobot se může pyšnit moderním sportovním areálem, jaký často nemají ani daleko větší obce či městečka. Zejména položení umělé trávy znamenalo malý zázrak a je to skvělé zázemí i pro hasičské soutěže, kde místní bodují stejně výborně jako v nohejbale. Při pohledu do tamní historie vyplouvá na povrch zjištění, že s budováním se začalo svépomocí již roku 1995.

Chobot je co do nohejbalu a hasičského sportu s malou nadsázkou takovými malými jihočeskými Slušovicemi. Při necelých 50 obyvatelích a plošné výměře tohle ocenění docela sedí. Vždycky záleží na lidech. (Bez jazykové úpravy).

Vladimír Šavřda

Z DŮVODU NASTOLENÍ NOUZOVÉHO STAVU
MUSÍME BOHUŽEL ZRUŠIT PLÁNOVANÉ
CYKLISTICKÉ LOUČENÍ S LÉTEM 11. 10. V BUZICÍCH.

NASHLEDANOU V LEPŠÍCH ČASECH.

Prosport Blatná - V. Šavřda